

Kasyanenko K. Phraseological units in the Ukrainian political discourse.

The article clarifies the concept essence of phraseological units in the Ukrainian political discourse. The phraseological units significance in the Ukrainian political discourse is studied. Phraseologisms in the outline of modern political discourse have firmly won the position of discursive formulas, certain linguistic inversions characteristic of the communicative process, which due to the implicit properties of imagery allow to make communicative strategy more emotional and add tension to political appeals. A politician with phraseological skills is able to quickly gain the audience's attention and acquire the status of "his own" if he has the ability to formulate his speech, skillfully turning to national emotionally colored language tools, among which the leading role is played by phraseological units.

Key words: phraseological units, phraseologisms, discourse, Ukrainian political discourse.

О. Ю. Краснова

Науковий керівник – проф. В. І. Школярєнко

**ВІДОБРАЖЕННЯ КОНЦЕПТІВ «ДОБРО» І «ЗЛО» В ПЕРЕКЛАДАХ РОМАНУ
ДЖЕКА ЛОНДОНА «БІЛЕ ІКЛО»**

Поряд із поширеними в літературі концепціями добра і зла запропоновано їхнє екзистенціальне трактування, яке пов'язується з людською екзистенцією і торкається питання справжності чи несправжності людського існування.

Ключові слова: добро, зло, етика, онтологія, екзистенціалізм, концепція.

Постановка проблеми. Поняття добра і зла вічне і невичерпне. З часу існування людей він наполегливо працював, щоб навчитися розпізнавати їх, щоб у своєму житті йти шляхом добра замість зла. Однак, на перший погляд, проста концепція містить глибину, яку може побачити лише загальна духовна особистість. Адже межа між добром і злом дуже тонка. Перевищення цієї межі вимагає діаметрально протилежних дій. Будь-яке відхилення від істини, перевага низького руху душі над рухом високого призведе до особистої катастрофи людини, а також до виродження і виродження всього суспільства. Вічний діалог між добром і злом вівся в усі віки історії людства, встановлені їхні стандарти та норми.

Хоча питання добра і зла належить до справжньої етичної категорії, його коріння глибоко вкорінені в існуванні людини в цілому і в кінцевому підсумку приписуються структурі самого існування. Щоб зрозуміти цю проблему етично, необхідно почати з її онтологічних міркувань.

Мета статті: вивчити вербалізацію концептів «Добро» та «Зло» роману Джека Лондона «Біле Ікло» у площині перекладу.

Аналіз актуальних досліджень. Варто взяти до уваги доробок таких авторів: В. Аграновського, Т. Адорно, Р. Апресяна, Л. Архангельського, Л. Волченко, Д. Фон Гільдебранда, О. Гусейнова, О. Дробницького, Є. Дубко, К. Кавеліна, П. Кропоткіна, М. Лук, В. Малахова, В. Мовчан, Дж. Мур,

І. Овчинникова, В. Остроухова, В. Сабірова, Б. Серафимова, О. Скрипника, О. Согомонова, В. Фетісова, В. Шердакова, Р. Шнакенбурга та ін.

Виклад основного матеріалу. «Біле Ікло» (інші назви «Білий Зуб» та «Білозуб») – це повість Лондона, де основним героєм є Біле Ікло. «The Outing Magazine» журнал який вперше опублікував цей твір в 1906 році. Повість розповідає про долю вовка в часі золотої лихованки на кінці XIX в Алясці. Певну частину повісті розповідається “очима тварини” – саме Білого Ікла. Дана повість показує різне ставлення людей до тварин та теми добра і зла.

Протягом усього твору, Джек Лондон постійно задається питанням добра і зла та їх співвідношенням в житті. Саме тому, концепту добра у своєму творі Джек Лондон приділяє особливу увагу та прихильність, оскільки вважає, що без добра не може нічого існувати, на противагу самому злу.

Повість Джека Лондона «Біле Ікло» вчить нас любові до тварин, вірності, справедливості. Про те, що добро завжди перемагає зло, в будь-якому випадку чи ситуації, все це є лише питанням часу, оскільки добро є найвищим почуттям в житті та найнеобхіднішим. У повісті Джека Лондона «Біле Ікло» розповідається історія про вовка, який бився з собаками на рингу, розважаючи людей. Біле Ікло – а саме так і звали вовка, був відважним і нещадним воїном, сильним, жорстоким і спритним. У нього були великі, міцні і гострі ікла, навички боротьби і виживання. Крім того, він був набагато розумніший за всіх собак. Білому Іклу не пощастило з господарем.

Хоча автор показує читачеві думки та почуття собаки, яких він не знає, твір реалістичний. Автор використовує романтизм, щоб зобразити лише красивих хлопців, які невіддільні від внутрішніх і зовнішніх травм, а також благородного і бездоганного Скотта.

Але біографія головного героя йде за законами реалізму, аналізуючи психологічні причини поведінки головного героя, його минулий досвід і навіть походження. Жанр оповідання відповідає авторському завданню – розповісти про походження та життя Білого Ікла.

Головний герой перероджується в процесі становлення, що є характерним для роману. Тим не менш, «Біле Ікло» все ж таки пригодницька історія. Тема повісті – життя істоти, для якої закони північної пустелі поступово замінюються законами добра і справедливості, справжньої людяності. Основна ідея полягає в тому, що будь-яка людина формується під впливом тенденцій і середовища, середовища, в якому вона перебуває.

Джек Лондон засудив тих, хто перетворився на звірів, тому що вони боги, які повинні відповідати за всю природу, але насправді вони не можуть

відповідати навіть за своє життя. Проблема історії пов'язана з жорстокістю та байдужістю людей. Закони природи Кітано суворі, але закони людського життя не менш жорстокі.

У війні з собакою Бай Я навчився навику, який дозволив йому вижити пізніше: битися з усією вовчою зграєю відразу, завжди твердо стояти, вриватися в бій без попередження і міцно тримати собаку за горло.

Він став злим, спритним і сильним, але завжди залишався спокійним. Жодна собака не може зрівнятися з його темпом. Вороже середовище робить його більш стійким, злим, лютим, розумним і безжальним, ніж будь-який собака. Він розуміє новий закон: коритись сильних і гнобити слабких. Його життя не вимагає ласки чи доброї волі. Біле Ікло стежив за тим, щоб собаки не зазіхали на його відособленість, «він був лютим тираном, він правил із залізною непохитністю».

Велике досягнення Джека Лондона полягає в стилі його оповідань і романів. «Пустеля не може терпіти руху. Життя для неї – це якась зневага, бо життя – це пух, і пустеля завжди намагається його знищити. Вона заморожує воду і не дає їй плисти в морі, вона вичавлює сік з дерев, поки вони замерзли до серця; але її катування і пригнічення людей є найжорстокішими і жахливими, намагаючись підкорити його, тому що люди – це найнеспокійніше існування в світі, завжди протилежне закону пустелі, за законом пустелі, кожна дія має врешті-решт припинитися «Це перший абзац історії «Білі зуби», яка яскраво втілює типовий лондонський стиль.

У кращих лондонських роботах діалоги надзвичайно лаконічні й лаконічні. Сюжет, переданий дією персонажів, не описується, а зображується відчутно і зримо. Навіть опис, якщо і є, має свої особливості, відзначені оригінальністю художнього способу – динамічний, цілеспрямований, енергійний, точний і зрозумілий навіть у синтаксичному плані.

Яскравість і пафосність, а іноді навіть мелодраматизм поєднується з напруженістю і динамічністю, що досить вільно досягається майстром прози в межах англійської мови, яка майже не знає складнопідрядності. Мова Лондонових героїв позначена різностильовістю, колоритністю. Хобо і золотошукачі, моряки і волоцюги – для всіх них, майже неписьменних, характерно те, що американці звуть сленгом.

Насправді сленг не підходить для англійсько-американського мовного кордону, але він дуже поширений у Сполучених Штатах: недарма там систематично публікуються сленгові словники. Для героїв Лондона сленг

є єдиним можливим способом вираження ідей, тому він органічно вписується в контекст художнього твору та стиль письменника.

Пластичність і виразність мови, гнучкість і багатство ритму, багатство і точність стилістичних прийомів – все це значно сприяє успіху письменника, робить його прозу безсмертною. Усі перераховані вище переваги лондонської прози є невід'ємною частиною зображувальної системи, і автор почав розглядати її, коли був ще «студентом» письменницького жанру.

Головним принципом цієї системи можна назвати не бажання опису, а опис, малювання словами. Сюжет роману зазвичай пов'язаний з головним героєм і оповідачем, насичений низкою пригод і подій, а іноді навіть не бере безпосередньої участі в розвитку сюжету. (такі, скажімо, епізоди дитинства Мартіна Ідена в однойменному романі).

Ось Сивий Бобер, який був для вовчука ледве не богом. Сильна людина, яка хотіла впокорити звіра, мала б викликати захоплення. Але чомусь його вчинки викликають обурення. Чому? Бо й автор, і читачі вважають негідним сильному знущатися над слабшим або залежним. І хоч Біле Ікло пробачив Сивому Бобру його жорстокість, чомусь залишилося дивне відчуття несправедливості того, що відбувається.

Так, тварина потрібна для охорони будинку, допомоги на полюванні тощо. Але чи є у людей якісь обов'язки перед тваринами? Коли ви думаєте про те, як Сірий Бобер продав Біле Ікло жорстокому і жахливому красеню Сміту, ви думаєте про це.

Ця людина «жорстока, як усі боягузи». Він не гідний поваги. В руках Сміта і Білого Ікла він став «чистим демоном», кусаючи собаку в незліченних боях, поки сам не був переможений бульдогом Черокі. Але Сміт не шкодував свого пса. Він зрадив собаку і намагався вилити свій гнів на нещасного пса.

У своїй історії Джек Лондон хоче показати, що справжній конфлікт між добром і злом відбувається не зовні, а всередині людських сердець, де людська доброта придушена зовнішнім злом.

Варто згадати, що в повісті «Білі зуби» автор навіть використав природно-географічні елементи, щоб підкреслити убогість твору, розкрити проблеми міжособистісних стосунків та навколишнього світу, торкнутися вічної теми добра і зла. Велика кількість значущих семантичних полів обумовлюється непростим сюжетом і композицією твору, в якому переважає опис з вираженим психологізмом оповідання.

Висновки. На основі проведеного наукового дослідження в даній науковій статті, нами було визначено, що Повість Джека Лондона «Біле Ікло» вчить нас любові до тварин, вірності, справедливості. Про те, що добро завжди перемагає зло, в будь-якому випадку чи ситуації, все це є лише питанням часу, оскільки добро є найвищим почуттям в житті та найнеобхіднішим. У повісті Джека Лондона «Біле Ікло» розповідається історія про вовка, який бився з собаками на рингу, розважаючи людей. Біле Ікло – а саме так і звали вовка, був відважним і нещадним воїном, сильним, жорстоким і спритним. У нього були великі, міцні і гострі ікла, навички боротьби і виживання. Крім того, він був набагато розумніший за всіх собак. Білому Іклу не пощастило з господарем.

ЛІТЕРАТУРА

1. Быков В. По следам волка: Возрождение мечты Джека Лондона. *Литературная газета*. 1998. № 6. С. 12.
2. Бовсунівська Т. В. Теорія літературних жанрів: жанрова парадигма сучасного зарубіжного роману. Київ: КНХ, 2019. 520 с.
3. Богословский В. Н. Джек Лондон. Москва: Просвещение, 1964. 240 с.
4. Денисова Т. Одиссея Джека Лондона. *Зарубіжна література*. 1997. № 22. С. 4-5.
5. Зарубіжна література ХХ ст. / за ред. М. І. Борецького: підручн. для 11 класу. Львів: Світ, 2000. 452 с.
6. Калюжная Л. Джек Лондон. – URL: <http://www.bibliotekar.ru/pisатели/77.htm>. (дата звернення 11.08.2021).
7. Лондон Д. Белый клык. Зов предков. Москва: ОЛМА-ПРЕСС, 2002. 480 с.
8. Сашарін Р. С. Розповіді Джека Лондона. Москва, 2000.
9. Серія «Історія всесвітньої літератури» (комплект з 8 книг). Київ: Наука, 2019. 429 с.
10. Федуніна Г. П. Джек Лондон: художня література. Москва, 2003.

Krasnova O. Reflection of the concepts of "good" and "evil" in translations of Jack London's novel "White Fan".

Along with the concepts of good and evil common in the literature, their existential interpretation is proposed, which is associated with human existence and touches on the question of the authenticity or falsity of human existence.

Key words: good, evil, ethics, ontology, existentialism, concept.

С. М. Махнуша

Науковий керівник – ст. викладач М.В. Дука

TYOLOGY OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES AS MODERN MEANS OF ENGLISH LANGUAGE GRAMMAR COMPETENCE FORMATION OF 10-11 FORM STUDENTS IN A SECONDARY SCHOOL

The article overviews the problem of information and communication technologies typology as modern means of forming English language grammar competence of 10-11 form students in a secondary school. The essence of the concepts "information and communication technologies", "English language grammar competence" is specified. The review of the main means